

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСИТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА
І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСИТЭТА

№ 14 (253) | Субота, 23 красавіка 1977 года. | Газета заснавана ў верасні 1969 года. Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап.

ПАЛЫМЯНЫЯ ЗАКЛІКІ

Набліжацца Першамай. Светлае, звонкае і радаснае свята вясны. Кожны Першамай мае свае асаблівасці, бо мяняецца час, у які ён надыходзіць. Вось і сённяшняе мае адметныя рысы. Іх надае Першамаю велічная работа партыі і народа па падрыхтоўцы да 60-годдзя Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Па слаўнай традыцыі ў друку апублікаваны Першамайскія Заклікі ЦК КПСС. Цэнтральны Камітэт нашай партыі звяртаецца да ўсіх саўвясельнікаў і членаў партыі, які натхняе іх на новыя здзяйсненні:

— Працоўныя Саўвясельнікаў Саюза! Змагайцеся за ажыццяўленне гістарычных рашэнняў XXV з'езда КПСС, велічнай праграмы дзесятай п'яцігодкі!

Камуністычная партыя свае словы звяртае і да работнікаў навукі:

— Саўвясельнікі навукі! Настойліва змагайцеся за паспяховае выкананне задач у галіне навукі, пастаўленых XXV з'ездам КПСС! Пашырайце эфектыўнасць навуковых даследаванняў, умацоўвайце сувязі навукі з вытворчасцю, дабывайце хутчэйшага ўкаранення навуковых дасягненняў у народную гаспадарку!

Можна з упэўненасцю сказаць, што прафесарска-выкладчыцкі саства, усе супрацоўнікі

універсітэта адкажуць канкрэтнымі справамі на гэтыя заклікі партыі.

Камунізм — гэта маладосць свету і яго будаваць маладым! Гэтыя крылатыя словы найлепшым чынам адлюстроўваюць задачы і мэты, якія ставіць перад моладдзю і камса, молам Камуністычнай партыі. І цяпер яна звяртае словы да маладога пакалення:

— Юнакі і дзяўчаты! Настойліва авалодвайце марксісцка-ленінскім вучэннем, дасягненнямі навукі, тэхнікі і культуры! Памнажайце слаўныя рэвалюцыйныя, баявыя і працоўныя традыцыі саўвясельнікаў народа! Будзьце ў першых рэдах барацьбоў за паспяховае выкананне рашэнняў XXV з'езда КПСС!

Сэнс гэтых радкоў неабходна зразумець кожнаму юнаку і дзяўчыне, каб значна павысіць якасць вучобы, кожны дзень напоўніць карыснымі справамі.

Усе нашы здзяйсненні і задумы мы прысвячаем любімай Радзіме. Усе нашы клопаты — аб яе далейшым умацаванні і працвітанні. І таму мы аднадушна падтрымліваем Заклік ЦК КПСС:

— Пад сцягам марксізму-ленізму, пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі — наперад, да новых перамог у будаўніцтве камунізму!

НЯХАЙ ЖЫВЕ МАРКСІЗМ-ЛЕНІНІЗМ—ВЕЧНА ЖЫВОЕ РЭВАЛЮЦЫЙНАЕ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНАЕ ВУЧЭННЕ, СЦЯГ БАРАЦЬБЫ ПРАЦОЎНЫХ УСІХ КРАІН СУПРАЦЬ ІМПЕРЫЯЛІЗМУ, ЗА ПЕРАМОГІ САЦЫЯЛІЗМУ І КАМУНІЗМУ!

(З Заклікаў ЦК КПСС да 1 Мая 1977 года).

САВЕЦКІЯ ЛЮДЗІ І УСЕ ПРАГРЭСІЎНАЕ ЧАЛАВЕЧТВА ўРАЧЫСТА АДЗНАЧЫЛІ 107-ГАДАВІНУ З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ У. І. ЛЕНІНА.

З ІМЕМ ЛЕНІНА

На кафедры гісторыі КПСС нашага ўніверсітэта праце дацэнт камуніст з 1924 года І. А. Ільіных. Дзесяць гадоў яго жыццё звязана з горадам, які носіць імя Леніна, Іван Афанасьевіч з прыемнасцю ўспамінае той час, калі на зары Саўвясельнікаў улады яму, уральскаму батраку, як і многім тысячам рабочых, сялян і салдат, узброенаму ленынскім ідэямі, давялося барацьбіць заваёваць Вялікага Кастрычніка.

У далейшым 1919 годзе, калі замяненні інтэрвенты ўсім сіламі імкнуліся задавіць маладую саўвясельніцкую рэвалюцыю, я быў прызначаны ў рады Чырвонай рабоча-сялянскай Арміі. Тады я па-сапраўднаму адчуў і асвядоміў, што значыць для першай у свеце Саўвясельніцкай дзяржавы Ленін. З яго іменем, вызваленаму ад векавога прыгнёчэння народу, былі не страшныя любія вышыванні. Ніколі не забываў, якое велізарнае ўражанне на чырвонаармейцаў зрабіла прачытанае палітруком п'сьмо Леніна, калі памілі калчакі і каўчугі. Шчырыя, прудзівыя словы Ільіных узнімалі баявы дух, прыдавалі смеласці і рашучасці.

Пасля грамадзянскай вайны ў саставе аднаго з ваенных падраздзяленняў я працягваў службу ў Петраградзе, вучыўся тут у Ваенна-палітычнай школе імя Ф. Энгельса, дзе давялося шмат знаёміцца з многімі творамі Уладзіміра Ільіча. Сваім вачыма бачыў, якое велізарнае ўздзеянне аказвала ленынскае вучэнне на працоўныя масы. Іх актыўнасць паўсюдна была жыватворнай крыніцай. Рабочыя заводу і фабрык настойліва змагаўся за ажыццяўленне ленынскага плана пабудовы сацыялізму. Сярод іх масавы характар набылі суботнікі і індэльныні, у якіх Ленін убачыў парасткі новых, камуністычных адносін да працы.

Мне таксама неаднаразова даводзілася быць у асяроддзі рабочых, слухаць палымяныя выступленні рабочых — бальшавікоў — саратнікаў Леніна. Словамі нельга перадаць тую нязмерную любоў, з якой працоўныя адносіліся да свайго правадыра і настаўніка Уладзіміра Ільіча. Таму, калі яго не стала ў жывых, гэта была самая цяжкая вестка, у якую нічо не хацелі верыць. Памятаю, як у 30-градусны мараз басконцыя патокі дамагантраў за партрэтамі Уладзіміра Ільіча праходзілі праз Марсва поле, калі помнік «Ахвяр рэвалюцыі», каб аддаць даніну павялічанага правадыра.

Памятаю, як у тым жорбатым, хвалюючым студзенскім дні Пленум ЦК РКП(б) звярнуўся да рабочага класа з заклікам напоўніць рады Камуністычнай партыі. За некалькі месяцаў толькі Ленінградская партыйная арганізацыя вырасла на 50 тысяч чалавек. Заўсёды адчуваю давальненне, калі ўспамінаю, што мой прымём з кандадатаў у члены партыі як раз супаў з ленынскім прызывам,

што фарміраванне майго свята погляду праходзіла ў асяроддзі петраградскага рэвалюцыйнага рабочага класа.

Пасля таго, як не стала Уладзіміра Ільіча, рэзка абвастрылася класавая барацьба. Асабліва ўзнілі галавы трацкісты, у тым ліку і члены «новай апазіцыі», якія на XIV з'ездзе ВКП(б) выступілі супраць ленынскай генеральнай лініі на пабудову сацыялізму. Ім неабходна было даць рашучы адпор. Ленінградская партарганізацыя накіравала на гэта ўсе свае намаганні. Яна настойліва праводзіла ў жыццё ленынскія ідэі. Паліч за загартаванымі ў рэвалюцыйных бітвах камуністамі-ленынцамі выступалі і маладыя члены партыі. Калі мы ўзнімаўся на трыбуну, рознамясныя апазіцыянеры імкнуліся нас, маладых партыйцаў, усяляк зняважыць, зб'іць з панталыку. Але ўсе іх задумы ганебна правальваліся. Да таго часу мы ўжо былі добра ўзброены ленынскай тэорыяй, з глыбокім веданнем справы цытавалі творы Уладзіміра Ільіча, расступачвалі сэнс ленынскай новай эканамічнай палітыкі, сацыялістычных пераўтварэнняў.

Мне пашчасліва быць дэлегатам Ленінградскай павятовай партыйнай канферэнцыі, мандат якой свята захоўваю па сённяшні дзень. На той канферэнцыі з палымянай прамавай выступіў саратнік Уладзіміра Ільіча Усерасійскі староста М. І. Калінін. Жывучы ў Ленінградзе, я неаднаразова чуў таксама прамовы вернага саратніка Леніна любімага ленынградцаў С. М. Кірава, многіх іншых выдатных партыйных і грамадскіх дзеячоў.

Пасля звольнення ў запас з рады Чырвонай Арміі я ішчэ некалькі гадоў прабыў у Ленінградзе, дзе вёў культурна-палітычную работу сярод будаўнікоў. Часта даводзілася горада на многіх новабудоўлях горада на Ньве. Займаючыся пытанямі арганізацыі сацыялістычнага сапарніцтва, умацавання саюза рабочых і сялян, не мог не захапіцца тым выключным працоўным энтузіязмам, які панавалі сярод ленынградцаў і авангарда рабочага класа — камуністаў.

Невычарпальны аптымізм і энергія саўвясельнікаў народа, яго глыбокая вера ў ішчэлівую будучыню з першых гадоў мірнай стваральнай працы прыносілі адну перамогу за другой. Ілчцы па ленынскаму шляху пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі, рабочыя і сяляне ў цесным саюзе абяшчоджвалі сваіх класавых ворагаў, стваралі магутную эканамічную базу сацыялістычнага грамадства.

Мінаюць гады, а ленынскія ідэі жывучы і перамагаюць. Вучэнне вялікага Леніна — неўміручае. Яно дазволіла ўжо адной трэці чалавечтва стаць на шлях сацыялістычных пераўтварэнняў. Яно з'яўляецца пучыводнай зоркай для працоўных ўсяго свету.

І. ІЛЬІНЫХ,
дацэнт кафедры гісторыі
КПСС, член партыі з 1924 года.

СВЯТА КАМУНІСТЫЧНАЙ ПРАЦЫ

Для шматтысячнага калектыву студэнтаў і супрацоўнікаў нашага ўніверсітэта яно пачалося раней устаноўленага дня. На працягу ўсяго мінулага тыдня вялікай работай па добраўпарадкаванню тэрыторыі, яе азеляненню. Аднак у «чырвоную суботу» свята камуністычнай працы набыло масавы характар і азнаменавалася выключнай стараннасцю яго ўдзельнікаў. Нашы студэнты на чале з выкладчыкамі наводзілі парадак у га-

радскім і ўніверсітэцкім парках, на вуліцах, у аўдыторыях, лабараторыях і кабінетах вучэбных карпусоў, у інтэрнатах. Будаўнічы атрад «Славянка» з гісторыка-філалагічнага факультэта вязалі ўдзельніцаў і падшэфны п'яніерскі лагер завода імя Кірава, дзе займаўся работамі па добраўпарадкаванню. Некалькі груп гэтага факультэта працавала на кандытарскім аб'яднанні «Спартак».

На ўсіх участках члены ўні-

версітэцкага калектыву па закліку сэрца працавалі з падвоенай энергіяй. Яны зрабілі многае для таго, каб усё акалячае нас стала яшчэ больш прыгожым, прыгожым, што перад Першамайскім святэм стварэе прыўзняты і радасны настрой, напаяўнае нас гордасцю за Саўвясельнікаў Айчыны, якая пераможным поступам пад кіраўніцтвам ленынскай партыі набліжаецца да светлай будучыні — камунізму!

На здымках: 1. Студэнты гр. Г-31 геалагічнага факультэта добраўпарадкоўваюць газоны па вуліцы Песна. 2. Студэнты гр. М-46 механіка-матэматычнага факультэта праводзяць падсадку дрэў ва ўніверсітэцкім парку.

Фота В. Садоўскага.

ПЛЁННА

Камуністычны суботнік, які праходзіў па ўсёй нашай краіне 16 красавіка гэтага года, — асаблівы. Ён праводзіўся ў юбілейны год, год 60-годдзя Вялікага Кастрычніка і гэтым можна растлумачыць вялікі працоўны ўздым, які панавалі з пачатку і да канца работы на суботніку.

Выдатна папрацавалі ў дзень «чырвонай суботы» выкладчыкі і

супрацоўнікі біялагічнага факультэта. На аграб'ястанцыі «Старыя Чонкі» яны высадылі 30 кустоў парочак, каля 50 плодовых дрэў, убралі тэрыторыю сада. Добра сумленна працавалі Н. С. Кісялёва, А. Д. Ціханьскі, А. І. Кіева, Л. М. Самегін, А. А. Басова, В. І. Талкачоў, Л. А. Матусевіч, Л. В. Дуянова.

С. АЛЕШКА,
дэкан біялагічнага факультэта.

З МАЛАДЫМ ЗАПАЛАМ

Здаецца, сама прырода садзейнічала вяселаму, баявому настрою студэнтаў эканамічнага факультэта, якія працавалі на Усесаюзным камуністычным суботніку. На чале сваіх куратарамі першымі прыяждзілі за работу студэнты груп Т-42, Т-43 і Т-44. Добры прыклад у працы паказвалі старэйшыя груп. Не ўступаў работам і выкладчык У. Я. Пашук.

Добра сумленна працавалі эканамісты і ў іншыя дні. Асаблівай стараннасцю вызначыліся першы, другі і трэці курсы. З агенчыкам, з маладым запалам яны добраўпарадкавалі тэрыторыю ўніверсітэта.

А. КУРАКА,
камандзір штаба працоўных спраў эканамічнага факультэта.

Першакурсникам — увагу!

АДАПТАЦІЯ — ФАКТАР ВАЖНИЙ

ШЫРАЦЦА КАНТАКТЫ

Артыкулам «100—15—27», написаным дацэнтам кафедры палітэканоміі і апублікаваным у нашай газеце за 9 красавіка г. г., мы пачалі дыскусію аб перамяшчэнні школьнай і вузаўскай метадык навучання, хутчэйшай адаптацыі першакурснікаў, што мае немалаважнае значэнне ў павышэнні паспяхоўнасці і якасці ведаў. Сёння на гэтым пытанні мы даём слова як выкладчыкам, так і студэнтам.

В. У. МАТУСЕВІЧ, дацэнт кафедры гісторыі КПСС: Вузавская і школьная метадыкі навучання аб'яднаны ў адной сістэме, хаця ВНУ і школы падпарадкаваны розным ведамствам. Задача заключалася ў тым, каб забяспечыць іх перамяшчэнне ў большай ступені, каб не было рэзкага пераходу, скачка. Перамяшчэнне паміж ВНУ і школай, безумоўна, ёсць. Агульнаадукацыйныя веды — аснова атрымання тэарэтычных і спецыяльных ведаў універсітэце. Але вядомыя разыходжанні ў метадых аб'ектыўна неабодныя. Справа ў тым, каб паскорыць «прывыканне» першакурснікаў да новых форм і метадаў навучання.

Для гэтага, на мой погляд, неабодна перш за ўсё каардынаваць работу кафедраў і выкладчыкаў, якія працуюць на першым курсе. А пакуль што кожная кафедра і кожны выкладчык «цісне» на свой прадмет, не разлічваючы агульную працаёмкасць заданняў на самастойную прапароўку. Неабодна таксама пазбегчы дублявання ў кансультацый і растлумачальных па метадых работы на лекцыях і семінарах, эфектыўных спосабаў канспектавання першакурснікаў, арганізацыі самастойнай працы. На гэтым мэты трэба арыентаваць спецыялістаў «Вузодны» ў спецыяльнасць, дзейнасць куратараў і выкладчыкаў.

М. ДАЛІНСКІ, студэнт групы 0-14 эканамічнага факультэта: Асноўная форма школьнага вучэбнага працэсу — урок. На ім наступіць кантралное самастойную работу вучняў, растлумачвае новы матэрыял.

У ВНУ метадыка навучання іншая. Тут — лекцыі, семінары, калектывны. Вывучэнне тэарэтычнага матэрыялу адасоблена ад практычных заняткаў. Матэрыял вывучаецца больш маштабна. Пры асваенні грамадскіх дысцыплін важнае значэнне надаецца вивучэнню першакурснікаў. Нярэдка назіраецца разрыв паміж матэрыялам лекцыі і тым, які разглядаецца на семінарскіх занятках. Напрыклад, у нас цяпер праводзіцца лабараторная работа па оптыцы, хаця лекцыі па гэтым раздзеле фізікі нам яшчэ не чыталі. Усё гэта абавязвае да інтэнсіўнай самастойнай работы.

У. С. ДАЙНЕКА, кандыдат эканамічных навук: Першакурснікам я магу хутчэй трэба адвакаць ад некаторых школьных звычак і стэрэ-

эатыпаў у вучобе і асвойваць вузаўскую метадыку. Гэта можна зрабіць толькі на аснове ініцыятывы саміх студэнтаў.

Я супраць таго, каб трымацца за школьную метадыку. Першакурсніку трэба адразу вучыцца па-даросламу, арыентавацца на самастойную работу і дапамогу выкладчыкаў.

Возьмем вивучэнне першакурснікаў у школе, на жаль, з ім знаёмца павярхоўна. Спрэчым з'яўляецца пытанне аб фрагментарным вивучэнні першакурснікаў. Зразумела жаданне аблегчыць нагрук, калі рэкамендуецца ў спісу літаратуры асобныя старонкі. Але ў студэнта не складалася цялеснага ўспрыняцця работы, губляецца адчуванне яе значнасці. Студэнт не праірае ў глыбіню праблематыкі. Таму я лічу, што асноўныя творы класікаў марксізму-ленінізму трэба вивучаць поўнацю, праводзіць па іх калектывны, спецыялінары.

Бадай, ці мэтазгодна такая ўвага да бягучай паспяхоўнасці. Галоўнае — правільная арыентацыя, накіраванасць студэнта на глыбокае засваенне вучэбных дысцыплін. Тут трэба вивучыць тыя стыхійныя формы, якія складваюцца ў студэнцкім асяроддзі па хуткай адаптацыі першакурснікаў і надаць ім арганізацыйныя формы.

Т. АТРОХАВА, камсорг гр. 0-12 эканамічнага факультэта: У многіх першакурснікаў у пачатку навучальнага года складалася думка, што ў ВНУ нібыта ўвесь працэс навучання ўскладваецца на самога студэнта. Напрыклад, працэнт выкладчыкаў лекцыю па гісторыі, студэнт павінен самастойна вивучыць яе. Некаторым першакурснікам адразу і ў галаву не прыходзіць, што пасля лекцыі будуць семінарскія заняткі, на якіх разглядаюцца праслуханыя тэмы.

Успамінаю, якімі дзівоснымі для нас, першакурснікаў, паказаліся першыя семінарскія заняткі. Чамусці ніхто не растлумачыў падразнакі, у якой форме яны павіны прайсці.

На думку многіх першакурснікаў, спачатку цяжкім і незвычнай здавалася канспектаванне першакурснікаў. Падрыхтоўка да семінарскіх заняткаў займала шмат часу.

У вузаўскай сістэме навучання ёсць і свае перавагі. Яна вучыць самастойнай работе. Тут няма кантралю ні настаўнікаў, ні бацькоў. Даводзіцца поўнацю пакла-дацца на самога сябе. А яшчэ вузаўскай сістэма завяршае працэс фарміравання асобы маладога чалавека.

М. А. ЯЛЕЦКІ, старшы выкладчык кафедры матаналізу:

З першых дзён вучобы першакурсніку можна прывіць пачуццё адказнасці і свядомасці. Як жа

дабіцца, каб у яго было відавочнае імкненне да заняткаў, жаданне вучыцца? Па-першае, не дапускіць таго, што нярэдка бывае ў нас. Маю на ўвазе лёгкасць, з якой асобныя студэнты знікаюць з заняткаў. Нярэдка гэта робіцца з дазволу дэканата, што стала ледзь не нейкім заахвочваннем, стымулам.

Я лічу, што ўсе грамадскія даручэнні павіны выконвацца студэнтамі ў вольны час. Вучэбныя ж гадзіны — свяшчэнныя і неда-тыкальныя. Усе факты пропуску заняткаў павіны разглядацца як ЧП. Тады будзе фарміравацца патрэбная дысцыпліна і навага да ачужбены заняткаў.

Мяне ніколі не здзіўляе зніжэнне паспяхоўнасці на першым курсе ВНУ ў параўнанні са школай. Такая тэндэнцыя і павіна быць. Толькі, магчыма, з меншым перападам. Але лібералізму, патурання на першым курсе дапускіць нельга ні ў якім разе. Наадварот, высокую патрабавальнасць трэба прад'яўляць да студэнтаў з першых дзён іх вучобы, таму што з першага курса фарміруецца ўстаноўка на вучобу на ўсё гады. Каб не было «баласта» на наступных курсах, варта прывучаць да свядомай дысцыпліны і самааданай вучобы першакурснікаў.

В. САЕНКА, студэнтка гр. Т-11 эканамічнага факультэта: Пасля XXV з'езда КПСС асабліва востра паўстала пытанне аб паліпцізцы якасці ведаў студэнтаў. Задача заключаецца ў тым, каб рыхтаваць спецыялістаў самай высокай кваліфікацыі.

Сярэдняя школа адыгрывае вялікае значэнне ў падрыхтоўцы абітравянтаў для ВНУ. Яна дае дастаткова шырока ведаў па ўсіх галінах навукі. Але навучанне ў школе мае і пэўныя мінусы. Напрыклад, яшчэ мала ўвагі ўдзяляецца самаадукацыі, работе над першакурснікамі, якія недастаткова выкарыстоўваюцца ў адказна вучы-нню. Жадаюць быць лепшымі ведаў вузускіх школ па замежных мовах. Думаецца, што ўжо ў школе трэба набліжаць метадыку выкладання да вузаўскай, асабліва ў дзесятым класе.

Л. А. ЦЯЦЕРЫНА, куратар групы першага курса, дацэнт: Можна пагадзіцца, што першакурснікі патрабуюць павышанай увагі, павышаных клопатаў з боку ўсіх арганізацый універсітэта, яго кафедраў, выкладчыкаў, куратараў. У адным плане ідэяна-выхавачай работы першы курс выдзелен у асобны раздзел. Аднак асаблівай дыферэнцыяцыі па ўсёй рабоце з першакурснікам пакуль што не адчуваецца. Сведчаннем гэтаму — непажаданая дынаміка паспяхоўнасці першакурснікаў у параўнанні са школай.

Вялікае значэнне на першым курсе мае няспынае кантралю за самастойнай працай студэнтаў, паспяхоўнасцю іх вучобы. Нельга

дапускіць рэзкае адрозненне кантралю ў адносінах да школьнага. Правядзенне кантралёваных кант-роляў у вядомай ступені вырашае гэту задачу. Але калі дацэнт, які правядзе 2—3 групы, можа праводзіць гэту работу без узрастаючай яна працаёмкасці, дык асістэнту яна практычна не пад сілу. За семестр яму давядзецца падрыхтаваць для васьмі груп прыкладна 50—60 заданняў і правярць 600 пісьмо-вых кантралёвых работ. У рабо-чы ж дзень, ні ў першую, ні ў другую яго палову, гэта не ўкля-чаецца. Нарміраваная такой ра-боты, асабліва з першакурснікам, мэтазгодна дабівацца ў адпавед-ных інстанцыях. Адзначаныя фар-мы кантралю трэба зрабіць абавязковымі, метадычнымі і ўкля-чыць у вучэбныя планы.

Некалькі слоў аб куратарах. Хаця цяпер і назіраецца пэўная пераацэнка іх магчымасцей, усё ж у групы першага курса трэба на-кіроўваць найбольш вопытных ку-ратараў, умеючых з'яўляць калек-тыв студэнтаў, правільна пада-браць актыў, навучыць працаваць самастойна. Па гэтых паказчыках неабодна і ацэньваць работу ку-ратара.

Л. СТРАКАЧ, старста гр. 0-13 эканамічнага факультэта: Наша група па выніках зімовай сесіі стала лепшай на курсе. Сярэдні бал паспяхоўнасці — 4,3. Па атэ-татах ён раўняўся 4,6. Яі бацьчы, расхаджэнне не асабліва вялікае. Але гэта не азначае, што для нашай групы не было цяжкасцей. Прывыкаць да форм навучання ва ўніверсітэце — не проста. Тут павіна быць вялікая роля групы. Ад яе актыўна, згуртаванасці ра-бят, узаемадапамогі залежыць вельмі многае. У нас складалася група імяна выдатная. Вялікая заслуга ў гэтым і нашага куратара Л. А. Цяцерынай.

С. НЕБЫШЫНЕЦ, першакурс-нік эканамічнага факультэта: Я таксама згодны з тым, што мно-гія першакурснікі сур'ёзна не ўяс-няюць асаблівасці вучэбнага пра-цэсу ў ВНУ. Сярод іх бытуе мер-каванне: да семінарскіх заняткаў і калектыву рыхтуецца, а паўта-раць лекцыйны матэрыял — не абавязкова. Распаўсюджана думка і аб тым, што сесію можна здаць «з налёту», без пра-цяглай, карпатлівай падрыхтоўкі. Да такіх вывадаў прыводзіць факт уяўляемай «вольнасці» студэнта, бескантралёнасці яго дзеянняў ад сесіі да сесіі. Ну я думаю: раз-два паддмуць на семінарах, а ў астатні час можна спакойна... не працаваць. Менавіта такія по-гляды на вучобу прыводзіць да сумных вынікаў на сесіі. Думаец-ца, было б нядрэнна, каб студэн-ты старэйшых курсаў, асабліва выдатнікі, дзяліліся з намі, пер-шакурснікам, усімі секрэтамі та-го, як дасягаць найвышэйшых по-спехаў у вучобе.

З кожным годам узрасце неабоднасць ва ўмацаванні і пашырэнні сувязей ВНУ са школай. Адным з аспек-таў такіх сувязей з'яўляецца фарміраванне ў школьнікаў прафесійна-працоўнай накі-раванасці. З гэтай мэтай Са-вет маладых вучоных сумес-на з рэктаратам універсітэта і Гомельскім аблбана аргані-заваў аднадзённы семінар з выпускнікамі сярэдніх школ у 18 раёнах вобласці. Для правядзення семінара ў ко-жны раённы цэнтр былі на-мяндзіраваны па аднаму вы-кладчыку і студэнту ад ме-ханіка-матэматычнага і фі-зічнага факультэтаў. На се-мінары яны правалі гутарку аб ГДУ, расказалі школьні-кам аб вучэбным працэсе ва ўніверсітэце, аб навукова-даследчай работе студэнтаў, аб тым, каго рыхтуе ўнів-ерсітэт, аб спецыялізацый-ных умовах быту студэнтаў.

Выкладчыкі адказалі так сама на шматлікія пытанні, якія задавалі школьнікі. Бы-лі прааналізаваны раённыя задачы па матэматыцы і фі-зіцы, якія прапанаваліся на ўступных экзаменах мінулага года на механіка-матэматыч-ным і фізічным факультэ-тах.

Я. РОУБА, старшыня Савета маладых вучоных ГДУ.

ДЛЯ ўМАЦАВАННЯ СУВЯЗЕЙ

Вучоным і выкладчыкі ўні-версітэта ў юбілейным годзе нашай краіны годзе многае робіць па далейшаму ўмаца-ванню творчых сувязей з прадпрыемствамі Гомеля і вобласці, прафарынтацыі школьнікаў. У гэтых мэтах кафедры оптыкі і тэарэтыч-най фізікі сумесна правалі «Дні навукі» у Рагачове. Выкладчыкі і супрацоўнікі НДС М. І. Алішэвіч, С. С. Пяргель, А. І. Краўчанка, С. Н. Вярціч, М. П. Сах-нов, студэнт 5-га курса фізіч-нага факультэта В. Юрковіч выступілі з дакладамі па важнейшых раздзелах фізіч-най навукі ва ўсіх школах горада на Дняпры. Аднача-сова яны расказвалі пра наш універсітэт, тыя спецыяльна-сці, якія можна набыць у яго сенах, пра пастаючую вучэбна-выхаваўчага працэсу і г. д.

На прыслысловых прадпры-емствах горада размова ішла аб пашырэнні сувязі паміж вытворчасцю і кафедрамі ГДУ, аб больш эфектыўным укараненні ў народную гас-падарку навуковых распра-вак і рэкамендацый.

І-я НАВУКОВАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ АГРАБІЯСТАНЦЫЙ

На мінулым тыдні адбылася 1-я навуковая канферэнцыя па выніках навукова-даследчай работы студэнтаў на аграбія-лічнай станцыі «Старыя Чонкі» ў 1976 годзе. Яна праводзілася па ініцыятыве аграбіястанцыі сумесна з кафедрай батанікі і фізіялогіі раслін.

Важна адзначыць, што па станцыі навукова-даследчыя работы праводзіцца ў апошні час з такімі культурамі, як лубін і гарох, якім у сельскагаспадар-чай вытворчасці зараз надаецца выключнае значэнне. Так, у «Асноўных напрамках развіцця народнай гаспадаркі СССР на 1976—1980 гады», прынятых на XXV з'ездзе КПСС, у раз-дзеле «Развіццё сельскай гас-падаркі» запісана: «Максі-мальна расшыраць пасевы гаро-ху, лубіну, люцэрны і іншых культур з высокім утрыманнем бялку».

Значыць, напрамак навуковых

даследаванняў, якія вядуць сту-дэнты біяфака, адпавядае па-трабаванням сённяшняга дня.

Канферэнцыя прайшла арга-нізавана, з высокай актыўнасцю

і ўдзельнікаў. Пераважнай большасцю дакладаў вызначалася глыбінёй ведання вучыва-мага пытання, лагічным іла-жэннем даследчых матэрыя-

лу і дастаткова пераканаўчымі вывадамі. Большасць работ ма-юць практычнае значэнне. У прыватнасці, чацвёртакурснік Валерыі Елісееў узяў на ў-

браенне бескамерны спосаб вы-значэння фотасінтэзу. Пасля дасягнутай яго асобных этапаў атрыманы добрыя вынікі.

Каштоўнасць маюць таксама навуковыя даследаванні Т. Мя-говай, Л. Зарэцкай, Г. Ермэ-ленка і іншых студэнтаў. Леп-шыя даследаванні выкананы пад кіраўніцтвам дацэнта Н. С. Кісялёвай, старшага выкладчы-ка В. А. Хількевіча, асістэнта Л. М. Алмавай.

На канферэнцыі выступіўшым з дакладамі студэнтам был уручаны Ганаровыя граматы.

М. БАЙДА, старшыня аргкамітэта канферэнцыі.

На здзяку з дакладам па выніках навукова-даследчай ра-боты, праведзенай на аграбія-станцыі, выступіла студэнтка 4-га курса Т. Мядкова.

Фота В. Садоўскага.

НА ВУЧОБУ ЗАПРАШАЕ ГЕАЛАГІЧНЫ ФАКУЛЬТЭТ

СТАРОНКА
ДЛЯ
АБИТУРЕНТАУ

АДНОЙ з важнейшых задач дзесятай пяцігодкі з'яўляецца інтэнсіўнае выкарыстанне багатых прыродных рэсурсаў нашай краіны, адкрыццё новых месцанаражэнняў карысных выкапняў, падземных вод, ахова акаляючага асяроддзя і багаццяў непраў ямлі.

Гэта ўскладае вялікія задачы на наш факультэт, адзіны у сваім родзе сярод вышэйшых навуковых устаноў Беларусі. На яго, як правіла, паступаюць юнакі і дзяўчаты з непасрэднай, рамантычнай натурай. Яны разумеюць, што амаль усё прапоўнае жыццё будзе ў шляху, у карпатлівых пошуках. А гэта — цікава, захапляльна.

Геалогія — навука аб будове і гісторыі развіцця зямной кары і Зямлі наогул, аб працэсах, якія змяняюць яе паверхню і непраў, аб колькасным саставе і ўласцівасцях асобных яе частак, аб мінеральных багаццях, якія ўтрымліваюцца ў яе непраў. Гэтым вызначаецца значэнне геалогіі ў развіцці народнай гаспадаркі нашай краіны.

Мы рыхтуем кадры па спецыяльнасці «Гідагеалогія і інжынерная геалогія». Студэнты, якія ў працэсе вучобы пройдуць спецыялізацыю па інжынернай геалогіі, у практычнай дзейнасці будуць займацца інжынерна-геалогічнымі даследаваннямі для абгрунтавання будовы інжынернага будаўніцтва: гідратэхнічнага, дарожнага, прамысловага і грамадзянскага. Яны змогуць таксама прымяняць свае веды ў вырашэнні пытанняў арганізацыі і асушэння зямель, барацьбы з непажаданымі глыбіннымі і паверхневым інжынерна-геалогічнымі працэсамі, у даследаванні інжынерна-геалогічных умоў эксплуатацыі месцанаражэнняў карысных выкапняў адкрытым і падземным спосабамі і г. д.

Студэнты, якія пройдуць спецыялізацыю па гідагеалогіі, пасля заканчэння ўніверсітэта будуць вырашаць важныя народнагаспадарчыя задачы, звязаныя з пошукамі і разведкай прэсных і прамысловых вод, з гідагеалогічнымі даследаваннямі тэорыі ў сувязі з гідратэхнічным, меліярацыйным, прамысловым будаўніцтвам, водазабеспячэннем населеных пунктаў, з гідагеалогічным рэжымам месцанаражэнняў карысных выкапняў і г. д.

Нашы выпускнікі накіроўваюцца таксама ў спецыялізавааныя інжынерна-геалогічныя экспедыцыі, у навукова-даследчыя і пошукавыя інстытуты і

лабараторыі, у вышэйшыя і сярэднія спецыяльныя ўстановы.

Закончыўшы геалогічны факультэт па любой спецыялізацыі з'яўляюцца геалагамі шырокага профілю. Гэта дасягаецца ў выніку таго, што студэнты атрымліваюць у дасятковым аб'ёме агульнаадукацыйную падрыхтоўку па асноўных геалогічных дысцыплінах. Яны глыбока вывучаюць таксама курсы грамадскіх навук, фізіку, матэматыку, хі-

мію, замежную мову і іншыя прадметы.

ПРАФЕСІЯ ПЕРША- ПРАХОДЦАЎ

У студэнтаў геафака цікава праходзяць вучобныя і вытворчыя практыкі. На іх прыпадае прыкладна адна трэція пці-гадовага тэрміну навучання.

Практыку па агульнай геалогіі яны праходзяць на тэрыторыі Беларусі і Паўночнай Украіны, па геалогічным картаванню — у Крым, а вытворчую практыку — у экспедыцыях і партыях у розных кутках нашай Радзімы: на сярэдняй і ніжняй Волзе, на Кавказе, Далёкім Усходзе, Крайняй Паўначы, на Сярэдняй Азіі і ў Сібіры. Некаторыя студэнты праходзяць вытворчую практыку ў экспедыцыях і атрадах факультэта ў навукова-даследчых арганізацыях Беларусі.

На дзвюх кафедрах факультэта (агульнай геалогіі, інжынернай геалогіі і гідагеалогіі) вучобны працэс вядуць два дактары навук, прафесары, адзінаццаць кандыдатаў навук, дацэнтаў і дзевяць выкладчыкаў, спецыялістаў-геолагаў.

На кафедры агульнай геалогіі вас, маладыя сябры, як толькі вы станеце студэнтамі нашага факультэта, сустрачэнні кабінеты агульнай геалогіі, мінералогіі і крышталеграфіі, петраграфіі, карысных выкапняў, гістарычнай геалогіі, структурнай геалогіі, геофізікі,

геолага-разведчай справы, мінералагічнай і студэнцкай навукова-даследчай лабараторыі. Выкладчыкі гэтай кафедры шчодрата будуць перадаваць вам свае веды, знаёміць з тапаграфіяй і геадэзіяй, агульнай геадэзіяй, крышталеграфіяй, мінералогіяй, петраграфіяй, геахіміяй, гістарычнай геалогіяй і палеанталогіяй, геалогіяй чавырвуховых работ, арганізацыі і планаванне інжынерна-геалогічных і гідагеалогічных работ, чытаюцца лекцыі па гідагеалогіі, грунтазнаўству, мерзлатазнаўству з падземнымі водамі зоны літасферы, па падземных водах СССР, меліярацыйнай гідагеалогіі, фізіка-хімічных метадах замацавання грунту, ахова акаляючага асяроддзя, мінеральных водах, па водазабеспячэнню з асновамі санітарна-гідагеалогіі месцанаражэнняў цвёрдых карысных выкапняў, па метадах гідагеалогічных і інжынерна-геалогічных разлікаў і мадэлявання, гідагеалогіі нафтавых і газавых месцанаражэнняў, геахіміі вады і г. д. Кафедра рыхтуе спецыялістаў высокай кваліфікацыі для працы ва ўсіх раёнах краіны. Тут працуюць дацэнты, вопытныя выкладчыкі. Яны чытаюць лекцыі, праводзяць практычныя і лабараторныя заняткі, кіруюць курсавымі і дыпломнымі работамі, навуковымі даследаваннямі і практыкай студэнтаў.

На нашым факультэце для паспяховай вучобы і плённай навукова-даследчай працы студэнтам створаны ўсе ўмовы. Опакам і дзяўчатам ёсць чым заняцца і ў вольны час. Значная частка студэнцкай моладзі захаляецца мастацкай самадзейнасцю, многія — спортам і іншымі карыснымі справамі. Мы робім усё неабходнае, каб першакурснік з самага пачатку вучобы адчуваў сябе паўнапраўным членам калектыву геафака.

Ю. ХАДАКОўСКИ,
дэкан факультэта, дацэнт.

НА ЗДЫМКУ: шмат узораў горных парод сабрана ў геалагічным музеі факультэта.

ДЛЯ РАЗВІЦЦА ЗДОЛЬНАСЦЕЙ

Ва ўяўленні большасці людзей геолог — чалавек з малатком і рукам, рамантык дарог. Але мала хто ведае, што ў сувязі з неабходнасцю прагрэсам тэхнікі ўсе больш часу ён праводзіць у цішыні кабінета, каб з навуковых пазіцый асэнсваць масу інфармацыі, атрыманай у полі.

Прайшоў той час, калі геологу патрэбны былі перш за ўсё моцныя ногі і зоркае вока. Зараз на першы план выходзяць аналітычныя здольнасці геолога. Сабраныя факты неабходна прааналізаваць з навуковых пазіцый, каб мысленным позіркам пранікнуць у глыбіню Зямлі, пакуль недаступную сучаснай тэхніцы.

Але навуковыя веды не даюцца ад прыроды. Яны вырабляюцца настойлівай карпатлівай працай не толькі на занятках, але і ў вольны ад вучобы час.

Для развіцця творчых здольнасцей студэнтаў на кафедры агульнай геалогіі нашага факультэта створаны добрыя ўмовы. Вучобныя кабінеты і лабараторыі аснашчаны сучаснымі прыборамі, укамплектаваны бытавымі калекцыямі мінералаў, горных парод, нагляднымі дапаможнікамі.

Пасля заняткаў многія студэнты займаюцца ў навуковых гуртках, якія дзейнічаюць на кафедры пад кіраўніцтвам двух дактараў геолога-мінералагічных навук, шасці кандыдатаў, чатырох выкладчыкаў. Так, у гуртку мінералогіі, петраграфіі і геахіміі на чале з прафесарам С. Д. Туроўскім, выкладчыкамі М. Д. Башнінкіч, Л. А. Карашковай, А. В. Лаптухамым студэнты вывучаюць пароды фундамента Беларускага крышталічнага масіву,

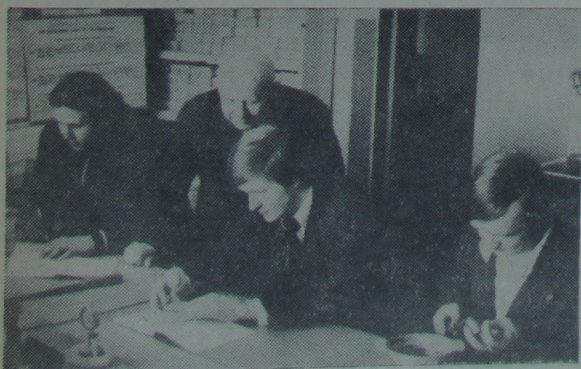
соляў з Прыпяцкай упаліны, якія стануць аб'ектам здабычы для Мазырскага солевавода, а таксама вырашаюць шэраг іншых пытанняў, якія маюць не толькі пазнавальнае, але і практычнае значэнне. Гуртком карысных выкапняў кіруе дацэнт М. Ф. Паўлаў. Тут студэнты даследуюць руды розных месцанаражэнняў карысных выкапняў, што дапамагае ім глыбей пазнаць прыродныя працэсы, якія прыводзяць да фарміравання месцанаражэнняў.

Даследаваць працэсы, якія змяняюць Зямлю і аказваюць велікі ўплыў на жыццё чалавека, выяўляюць іх заканамернасці праўлення, распрацоўваць шляхі і метады прадукцыі катастрафічных з'яў прыроды студэнты нашага факультэта вучацца ў гуртках агульнай геалогіі, структурнай геалогіі, гістарычнай геалогіі пад кіраўніцтвам прафесара Г. А. Кузняцова, дацэнта А. А. Недавізіна і старшага выкладчыка В. Ф. Карташова.

Заняткі ў навуковых гуртках значна папаўняюць веды будучых разведчыкаў непраў. За пяць гадоў вучобы на факультэце і работы ў адным з навуковых гурткоў, з учаранняга школьніка вырастае высокакваліфікаваны спецыяліст, які валодае сучаснымі ведамі і навуковым падыходам да вырашэння пытанняў геалогіі.

І ніхай не ўсе выпускнікі нашага факультэта, якія актыўна ўдзельнічалі ў рабоце студэнцкіх навуковых гурткоў, стануць вучонымі, але яны на ўсё жыццё захаваюць любоў да навуковай творчасці.

Л. ГУЛІС,
выкладчык кафедры агульнай геалогіі.

Каб стаць высокакваліфікаваным геалагам, шмат часу даводзіцца праводзіць у лабараторыях і вучобных кабінетах.

НА ЗДЫМКУ: практычныя заняткі па грунтазнаўству ў студэнтаў групы Г-43 вядзе дацэнт М. К. БАБКОУ.

Фота В. Садоўскага.

ДНІ, ЯКІЯ НЕ ЗАБЫВАЮЦА

Практыка... Колькі яна прыносіць адкрыццяў і знаходак, цікавых сустрэч! Таму яе заўсёды з неадраўляваемай цікавасцю чакаюць студэнты нашага факультэта.

Кожнай вясны, пасля здачы залікова-экзаменацыйнай сесіі, яны адпраўляюцца ў розныя куткі Саюза, каб замацоўваць на практыцы набывата в універсітэце за час навучнага года веды.

У нас, студэнтаў 3-га курса, за плячымі ма ўжо дзве вучобныя практыкі. Узвесім хутка ланчэчка трэцяя на ліку, але на гэты раз больш адназначна — вытворчая. Мы, безумоў-

на, хвалюемся. Як сустрачэнне нас у працоўных калектывах, ці заўсёды будуць разумець нас?

У гэтыя дні нам нагадваюцца практыкі, якія мы праходзілі ў Крым, у адным з маляўнічых куткоў, дзе раіца Бельбек спянае з паўночнага схілу гадоўнай горды Крымскіх гор, утварае мноства экзатычных уцепаў, скал, складзеных горнымі пародамі і мінеральнай разнастайнага паходжання і ўзросту.

Наша задача заключалася ў тым, каб збіраць палывы матэрыял, апрацоўваць яго, апа-

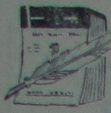
ваць выходзячыя на паверхню пароды.

Кожны дзень, перад выходам на маршрут, мы старанна правяралі свой рэштук: рукам, компас, малаток і г. д. На кожным кроку геолога падпілююць розныя нечаканнасці, таму мы для падстрахоўкі хадзілі збіраць палывы матэрыял брыгадамі па 4 чалавекі. Там, у гарах, правяраюцца неабходны для геолога аянасці — вынослівасць, умненне хутка арыентавацца ў любым месцы, таварыскасць, узаемадапамога.

Свой вольны час мы праводзілі ў спартыўных спаборніцтвах з мясцовай моладдзю, са студэнтамі Ленінградскага геалагічнага інстытута, якія праходзілі практыку па суседству з намі. У вяхадныя дні мы ездзілі на экскурсію ў Бахчысарай, Севастопаль, Ялту і Сімферопаль, загаралі ў ўзбярэжжы Чорнага мора каля Сочы. Гэта былі цудоўныя газіны адпачынку, дзе было ўсё: і мора, і сонца, і свежэе паветра.

А наперадзе ў нас — лічце не менш цікавага падарожжя і адкрыцця.

**В. КАВАЛЕВА,
В. ПАЛЯКОУ,
студэнты 3-га
курса.**

ЯК З'ЯВІЎСЯ ПІСЬМЕННІК-САТЫРЫК

(ДА 40-ГОДДЗЯ З ДНЯ
СМЕРЦІ І. ІЛЬФА)

ІЛЬФ І ПЯТРОЎ

Ільф (Ілья Арнольдавіч Файнзльберг) нарадзіўся ў 1897 годзе ў Адэсе, у сям'і банкіўскага служачага. Скончыўшы ў 1913 годзе тэхнічную школу, ён працаваў у чарцёжным бюро, на тэлефоннай станцыі, на авіяцыйным заводзе, фабрыцы ручных транаў. Пасля гэтага ён быў статыстыкам, бухгалтарам і членам прэзідыума Адэскага саюза паэтаў, рэдагаваў гумарыстычны часопіс «Синдети-кон», у якім друкаваўся і яго вершы пад жаночым псеўданімам.

У 1923 годзе Ільф, уседа за сваімі знаёмымі па адэскаму «Калектыву паэтаў» В. Катае-

вым і Ю. Олешам, амаль адначасова з Я. Пятровым, якога тады яшчэ не ведаў, пераяджае ў Маскву. Тут ён паступае на працу ў газету «Гудок» бібліятэкарам і жыве ў інтэрнаце рэдакцыі разам з Ю. Олешам. Яго жыллё таго перыяду, абмежаванае палавінай акна і трыма перагародкамі з фанеры, было вельмі падобным на пенылы інтэрната «Імя манаха Бертольда Шварца». Займацца тут было нялёгка. Але будучага сатырыка гэта не пахлола. Хутка Ільф становіцца літаратурным супрацоўнікам «Гудка».

У той час у рэдакцыі побач

з Ільfam можна было ўбачыць М. Булгакава, С. Гехта, Ю. Олешу — «самых вясёлых і з'едлівых людзей у тагачаснай Маскве», па выразу К. Паустоўскага, які і сам быў тут частым госцем. У газеце рэгулярна друкаваліся фельетоны В. Катаева, іншы раз у рэдак-

цаваданне «Павятовае», і не без рэкамендацыі В. Катаева было надрукавана ў сакавіку 1924 года. Тады ж і з'явіўся псеўданім — Яўген Пятроў.

У 1926 годзе, пасля службы ў Чырвонай Арміі, Я. Пятроў прыйшоў працаваць у «Гудок», дзе і здзіўляўся з Ільfam. А летам 1927 года саборы адправіліся ў сумеснае падарожжа на Крым і Каўказ, значэнне якога ў іх творчэй біяграфіі цяжка пераацаніць. Менавіта гэта паездка стала для сабору адкрыццём агульных густаў і ацанак, менавіта тут пачало складацца іх умненне глядзець і бачыць удаіх.

Штурмом для сумеснай работы паслужыла прапанова Валынціна Катаева, Пятроў пазней успамінаў: — «Есць выдатная тэма, — сказаў Катаеў, — крэслы. Уявіце сабе: у адным з крэслаў схаваны грошы. Іх трэба знайсці. Чым не авантурны раман? Есць яшчэ тэмкі... А? Эгадзішчесь, Сур'ёзна. Адзін раман няхай піша Ілья, а другі Яўген».

Прапанова спадабалася Ільфу і Пятроў, але рэалізавана была інакш. Па-першае, замест двух раману з'явіўся адзін, але напісаны двума аўтарамі. Па-другое, сюжэт з крэсламі не стаў асновай рамана, а толькі даў аўтарам магчымасць па-

казаць жыццё.

У рэцэнзіях, якія з'явіліся пасля выхаду ў свет першага твора навароджанага сатырыка з некалькі незвычайным, двай-імем, перавагаў добразначным імем, Высока адазваўся аб лівы тон. Высока адазваўся аб творах Ільфа і Пятрова А. В. Луначарскі. Але існавала і зусім процілеглае меркаванне аб творчай дзейнасці пісьменнікаў. Асабліва рэзкія абываючавыя выказваліся ў іх адрас з боку рапавуўскай крытыкі, якая адмаўляла, па сведчанню М. Кальцова, «права на існаванне ў савецкай літаратуры пісьменнікаў такога рода, як Ільф і Пятроў, і персанальна іх».

Зараз абараняць права Ільфа і Пятрова на існаванне ў доме не прыходзіцца. З таго часу, як імёны Астапа Бендыча, Элэчкі-людоедачкі, Лаханкіна і інш. сталі амаль не агульнымі, прайшло больш чатырох дзесяцігоддзяў. А папулярнасць раманаў Ільфа і Пятрова не змянілася. І сёння на чалавека, які не чытаў «Дванаццаць крэслаў» і «Зала, тога цяля», не чуў пра вялікага камбінатара і сынах лейтэнанта Шмідта, глядзець са здзіўленнем, таму што негэта пазнаёміцца з гэтымі вясёлымі, непаўторна арыгінальнымі творами.

А. ЛАПЦКІ,
асістэнт кафедры рускай літаратуры.

СУМЕСНЫЯ І ІНДЫВІДУАЛЬНЫЯ ўРАЖАННІ І РОЗДУМ ПРА АДНУ ПАЕЗДКУ

Што можа быць цікавей за падарожжа? Што можа так папоўніць памяць чалавека, як не дарожныя ўражанні, здарэнні, сустрэчы? Галоўнае, не быць абыхаковым назіральнікам! Галоўнае — углядацца ў навакольны свет і запамінаць, запінаць, а на крайні выпадак, запісваць і фатаграфавать. У дарозе няма дрэбязей! Усё цікава. «Дзівоснае — побач!» — так гаварылі вялікія падарожнікі.

Зі сакавіка ў 8 гадзін раніцы мы адправіліся ў сваё падарожжа. Мы — гэта студэнты 2-га курсу эканамічнага факультэта Вера Ніценка і Віктар Асіпенка. Канечны пункт нашага прыбыцця г. Вінніца. Мы госці «Інтэргумарына» — 77, арганізаванай з выхадку Дня смеху 1-га красавіка.

Вінніца сустрэла нас званым трамваём, рознагалосцем людзей. Перш за ўсё неабходна сказаць, што жыхары горада выглядалі зусім звычайнымі людзьмі. І той факт, што яны наладжвалі ў сваім горадзе вясёлы фестываль, зусім не гаварыў аб тым, што яны ўвесь час жартавалі, паказвалі фокусы або расказвалі анекдоты ў рабочы час. Адчуванне свята не перашкаджала ім акуратна наведваць лекцыі ў інстытутах, рабіць пакупкі ў магазінах і г. д.

Першыя сустрэчы, першыя ўражанні. Мы — госці педагогічнага інстытута імя М. Астроўскага. Нам вельмі

рады. Гаспадары гатовы зрабіць для нас усё, нават нешта большае. У час вяселья знаёмімся з праграмай свята, адчуваем, што калі-нікала нам будзе зусім не да сме-ху.

Не варта расказаваць аб тым, як праходзілі пакутлівыя мінуты ў чаканні пачатку свята. Скажам толькі, што некалькі гадзін мы стаялі перад люстэркам і шукалі неабходныя выразы твараў, на якіх бы была радасць, шчырае, непаўторнае.

Нарэшце, гадзінкі прабілі 16.00 па сярэдне-вінніцкаму часу. Народ накіраваўся да цэнтра «Інтэргумарына» — 77». Натопны людзей спынілі рух гарадскога транспарту. Рака Буг, падхопленая вясновым энтузіязмам, выйшла з берагоў.

Спачатку мы спрабавалі прабірацца праз натоўп людзей, потым эразумелі, што гэта справа не ўвянчаецца паспехам. Тады мы вырашылі выкарыстаць праходныя дзверы і завулкі, дасталі спецыяльныя пропускі і неслі іх над галавой, як транспаранты. Такім чынам нам удалося прайсці наперад некалькі метраў. Затым мы эразумелі, што, нягледзячы на ўсе нашы намаганні і дакументы, мы нічога не ўбачым і не пацуюм.

Выратаванне прыйшло з боку актывістаў Кіда педгагічнага інстытута. Хтосьці кудысьці ўсё ж такі пралез, камусьці штосьці сказаў, і раптам над натоўпам прагу-

чай моцны голас капітана міліцыі: «Таварышы! Прапусціце гомельскіх гасцей». «Гэта мы!» — узрадавана закрывалі мы.

Нарэшце, мы ў зале, у другім радзе. Усё добра відна, добра чуваць, есць з кім прывітацца. Акрамя нас, на фестываль прысутнічала яшчэ шмат гасцей.

Вінніцкая гумарына — маладая: ёй усяго два гады. Але яна паспела ўжо заваяваць вялікую папулярнасць.

Асноўная тэма выступленняў усіх каманд, якія ўдзельнічалі ў гумарыне, — «Студэнт учора, сёння, заўтра». Зала бурна раагавала на кожны ўдалы жарт. А іх у той вечар было вельмі многа.

Я глядзеў на сцэну ў думай: «Ці можна ў нас рабіць нешта падобнае?». У Гомелі ж чатыры вышэйшыя навуцальныя ўстановы, многа тэхнікумаў, Галоўнае, знайсці зацікаўленых людзей. А яны ёсць. Праўда? Дык хто за гумарыну? Адгукніся!

ПРАПАНОУЕ ШТАБ ВЫХАДНОГА ДНЯ

У выхадны, 24 красавіка, у экавіяў зале ўніверсітэта будзе дэманстрацыя мастацкага фільму «Фанфан-цольны». Пачатак кінасеанса ў 20 гадзін.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, калектыў кафедры філасофіі выказваюць глыбокае спачуванне старшаму выкладчыку гэтай кафедры **ФЯСКОВУ** Аляксее Андрэевічу ў сувязі з напактаўным яго горам — смерцю МАЦІ.

Дэканат фізічнага факультэта і калектыў кафедры агульнай фізікі вызнаваюць глыбокае спачуванне старшаму інжынеру НДС **ЯКІМАВА І** Марыяне Іванавне з выпадку напактаўнага яе гора — смерцю МАЦІ.

Выпуск «Вясёлай суботы» падрыхтаваў Віктар Асіпенка, Уладзімір Шаўчэнка, Аляксандр Скамарошчанка.

Увага! Гучаць фанфары. Грымяць авацыі. Зноў на старонках газеты «Гомельскі ўніверсітэт» — «Вясёлая субота». Прызнайцеся ўсе, будзьце чыста сардэчнымі, вы ж чакалі і спадзяваліся. Як сказаў паэт: «Надэждой юношні пталіліся...» Аб дзядзючатах скажам у наступны раз. Весеа закружылася кола сатыры і гумару. Паехалі... Паехалі. Але давайце не забудзем, што галоўны закон руху: паляк не павінна быць больш, чым колаў. Таму толькі пры вашым актыўным удзеле, сябры, «Вясёлая субота» будзе жыццяздольнай. І мы спадзяемся: чытачы нас не падвядуць, дапамогуць.

Зыходзячы з вышэй сказанага, заклочаем:

1. «Вясёлая субота» — гэта дом родны для ўсіх, хто тым або іншым шляхам акажа нам садзейнічаць.
 2. Метады работы — творчыя, інтэлегентыя.
 3. Пасада старшыні клуба студэнтаў-гумарыстаў не перадаецца ў спадчыну.
 4. Інфармацыя аб дзейнасці «Вясёлай суботы» публікуецца толькі ў спецадзеле газеты «Гомельскі ўніверсітэт» па ўзагодненню з дырэкцыяй друкарні.
 5. Найўнасць пачуцця гумару — абавязковая ўвага знаходжання ў праўленні клуба студэнтаў-гумарыстаў.
- Засталося яшчэ дадаць адно: «Шчаслівага шляху, «Вясёлая субота»!

ХРОНІКА

Праўленне клуба «ВС» мае ўсе паўнамоцтвы заняць, што з бягучага месяца, названага красавіком, старшыняй аднавіўшага сваю дзейнасць клуба студэнтаў-гумарыстаў стаў студэнт ананамічнага факультэта **В. Асіпенка**.

У ЦЭНТРЫ ўВАГІ

(АБ ПРАХОДЗЯЧЫМ ЧЭМПІЯНАЦЕ СВЕТУ ПА ХАКЕЮ З ШАЙБАЙ).

Хоккей, как много в этом слове для сердца зрителя слышлось, как много в нем отозвалось...

І няхай ты ляхар сярэдняй паласы Расіі або паўднёвай часткі Італіі Фудзізіра, але раз у год ты не забудзіш ні ўрагану «Марыя», ні бою гадзінніка на вяселі «Біг Бен». Ты ўвесь захоплены гэтай дзівоснай гульні.

Па начах табе сняцца зламаныя ключы, і ты шкадуеш, што гэты каштоўны сувенір не дайшоў да тваіх рук.

У гэты краначы душчу час ты забываеш аб не здадзеных заліках, аб прад-

стаячых экзаменах. Забываеш пра ўсё. Нават пра тое, што не атрымліваеш стыпендыю.

А ў сталовай, аналізуючы прайшоўшыя гульні, замест рэшты ты настойліва патрабуеш: «Шайбу! Шайбу!»

І цябе даруюць усе. Ад дэкана да міліцыянера, які стаіць на перакрываўні вулці Савецкай і Перамогі. Даруюць таго, што ўсе яны — балеблышчыкі.

А л крычэ ўсім: «Ціха!». Змоўклі рухавікі самалёта АН-24, які ляціць на вышыні 3000 метраў, перастаў крычаць і пайшоў на дно тэлецел, замерлі на праэзнай частцы даропі аўтамабіль БЕЛаз і студэнт ГДУ Лёха Кротаў, якія сутыкнуліся.

Час! Спыні свой бег, Цішыня. Я ўключваю тэлевізар. Матч СССР — Канада пачынаецца.